

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
Pe un sfert . . . . . 40 Lei
In străinătate . . . . . 400 Lei

Inscrisă la registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3-1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaj
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Director, IULIU MAIOR Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Prea iute le-am uitat!

Abla a trecut un jumătate de an, de când am pierdut Basarabia întreagă, Bucovina de jumătate și o parte bună din județul Dorohot. Și am trecut peste această nenorocire, ca și cum nici n'am fi avut-o.

Las' că după Basarabia am pierdut și jumătatea de mieznoapte a Ardealului și jumătatea de mieznoapte a Dobrogei. Las' că Ardealul mai ales l-a deplâns tot Românul și toate gazetele multă-multă vreme; dar tot am uitat prea iute, ca și când nici n'ar fi fost al nostru, acel pământ mănos și frumos al Basarabiei, al Bucovinei și al Dorohotului, care a fost și este pământ românesc.

Basarabia a fost a noastră până la 1812, când ne-au răpit-o Rușii. La 1856 tratatul de pace dela Paris l-a obligat să ne dea înapoi trei județe: Cahul, Bolgrad și Izmail. Dar numai pentru puțină vreme, căci conferința dela Berlin la 1878, iarăși le-a dat cele trei județe înapoi Rușilor. In 1918 apoi s'a unit de bună voie cu România-Mamă și a rămas a noastră până la 1940, acel an de afurisită pomenire pentru neamul românesc.

Bucovina a fost a noastră până la 1775. Atunci ne-a fost răpită de hrăpărețea de Austria, pe care Dumnezeu a și pedepsit-o pentru aceasta și încă rău, în 1918.

Dorohotul a fost al nostru totdeauna. Acuma ni l-a luat hrăpărețea de Rusia, în baza principiului că peștele cel mare îl înghite pe cel mai mic.

Ziarele mari deplâng într'una Ardealul. Și nouă, Ardelenilor, ne pare nespuse de bine că recunosc cu toții marea importanță a Ardealului românesc. Ne cade însă tot pe atât de rău când observăm, cu multă durere, că despre Basarabia, Bucovina și Dorohot nu se mai scrie nici un cuvânt; că acele trei țări și țărișoare românești sunt uitate cu totul, ca și când nici n'ar fi fost ale noastre.

O mamă bună își plânge pe o formă toți copiii pierduți. Ea nu face deosebire între unul și altul.

Atunci când însă acești copii nu sunt morți, ci numai prizonieri; atunci când ei, mai iute ori mai târziu, iarăși se vor întoarce la sânul mamei lor scumpe; atunci când România nu le-ar fi mamă adevărată dacă i-ar uita și numai pe o clipă — e foarte trist că-i vedem așa de părăsiți și de uitați.

„De te volu uita pe tine Ierusalime,

„Uitata să fie dreapta mea!

„Să se lpească limba mea de gâttelej meu,

„De nu-mi volu aduce aminte de tine;

„De nu volu pune Ierusalimul

„Ca început al veseliei mele!“ spune psalmistul David.

La începutul anului 1941

Reposatul nostru poet Alexandru Vlahuță scria — prin 1917 — următoarele versuri:

Sub legea tunului

Ce tristă și amară 'nvățătură
Din vișorul acesta se ridică!
Iar vei trăi, sărmane om, cu frică,
Iar te-a robii întunecata ură.

Popoarele 'nvrăjbite între ele,
Sub apriga 'narmărilor osândă,
Din nou vor sta ca fiarele la pândă,
Câtând unul pe altul să se 'nșele.

Căci răni adânci, în veci nevindecate,
Vor săngera 'n tăcerea așteptării,
Copii crescuți în setea răsbundirii
Vor duce 'n luptă proaspete armate.

Și iarăși vor acoperi pământul
Mormanele de morți și de ruine
Și toată a lumii trudă spre mai bine
Ca pulberea va risipi-o vântul.

Lanț ruginit, verigă cu verigă,
Iubirea dintre oameni se desface:
Când uragostentă 'n Cain tace,
E sângele lui Abel, care strigă.

Mari adevăruri ne spune poezia în versurile de mai sus, cu deosebirea că din anul 1917 până azi ura dintre oameni a mai crescut. Azi am ajuns nu numai sub legea tunului, merit să străbească fortificațiile (intăritările) militare, ci mai mult sub legea bombelor, cari sunt aruncate din avioane îndărăptul fronturilor, până la mari depărțări, asupra drumurilor și căilor ferate, a garilor și aerodromurilor, a porturilor și fabricilor, asupra satelor și orașelor. Am ajuns sub legea torpilelor, cari se aruncă din submarine, ducând prăpădul scufundării, spre vapoarele cari plutesc în largul mărilor.

Mari și grele fapte s'au întâmplat în cursul anului 1940. Cele mai multe în folosul Germaniei. Ocuparea Norvegiei, Danemarcei, Olandei, Belgiei, Franței — cât cu buna, cât cu armele — a ușurat foarte mult starea Germaniei. Numai Anglia se ține mai dărză. Nu

Așa trebuie să facem și noi. Să nu-l uităm pe frațul nostru, nici chiar pe cel din Bulgaria și Iugoslavia. Că va trebui să vindă, odată și odată, vremea, când toți acești frați se vor întoarce acasă, ca să sărbătorim împreună acel viitor, mare și minunat praznic al învierii neamului românesc.

știm până când, decumva nu-i va sări în ajutor America.

Dacă nu am fi rămas ciunțiți — ca din bun senin — de vre-o 22 județe, noi Români am putea zice:

Nemții și Englezii,
Japonezii și Chinezii,
Grecii și Italianii,
Turcii și Egiptenii
Facă, ce vor face,
Bată-se, dacă le place!
Nouă să ne dea Dumnezeu
Bună înțelegere și
Pace!

Dar după păcatele noastre, știute și neștiute, din trecut, poate nu vom fi vrednici de pace, ci va trebui să mai trecem prin grele suferințe până să ajungem la

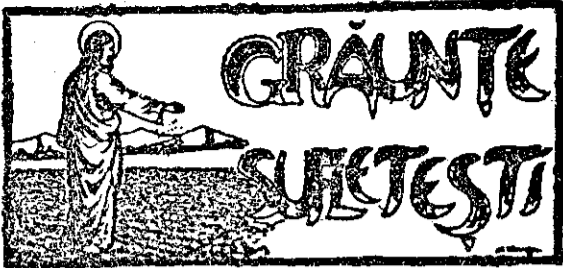
pace cu dreptate.

Iar nu la pace cu strămbătate. Dacă pacea definitivă (după încetarea războiului) nu se va întemeia pe dreptate, ci pe năsbățiile unora sau altora, atunci vai de lume! Ar însemna că popoarele și conducătorii lor și-au pierdut mintea. Ori că trăim într'un IAD VIU, părăsiți de Dumnezeu și lăsați în grija Satanei să ne frece după plac, până ne vom curăți de toată rugina păcatelor.

Gavril Todică

Cum a fost sărbătorit Anul Nou

la Blaj. Anul Nou s'a sărbătorit la Blaj cu toată parada obișnuită. Din cauza că înalt-preașfințitul nostru Mitropolit Alexandru abia de câteva zile a scăpat de marea răceală câștigată în drumul spre Roma, sf. liturghie în catedrală a slujit-o Preașfințitul episcop-ajutor Dr. Vasile Aftenie, iarăși predica în catedrală a rostit-o p. canonic Ioan Moldovan. Oficialitățile au plecat apoi la Prefectură, unde, în numele Mitropoliei și a școlilor din Blaj, a vorbit p. canonic Iuliu Maior. După ce s'au terminat primiriile dela Prefectură, toată lumea, în frunte cu p. vicar Dr. Victor Macavelu și cu dl. prefect al județului profesor Ion Covrig-Nonș, s'au îndreptat la Mitropolie, unde, în numele tuturor, l-a salutat pe I. P. S. nostru Mitropolit părintele vicar. l-a răspuns I. P. S. Sa, arătându-și convingerea că neamul nostru va trece cu bine peste toate necazurile de acuma. După această recepție I. P. S. Sa, a dat, în sala consistorială, o mică gustare.

Alte gânduri creștinești

de Ieromonahul Niceta

— Grâul, care nu se desbracă de pleavă, ajunge în gura găinilor. Tot asemenea omul, care nu se desbracă de relele obiceiuri, va ajunge prada dușmanilor săi sufletești.

— Dacă noi, toți oamenii, am suferi pentru Dumnezeu ceea ce, vrând-nevrând suferim pentru lume și pentru oameni, toți am fi mucenici și sfinți.

— Cerul e lăcașul bucuriei, pentru că acolo se face voia lui Dumnezeu. Ingerii nu mănâcă, nu beau, nu dorm; dar sunt fericiți, pentru că fac voia lui Dumnezeu. Pentru aceea Mântuitorul ne-a învățat să ne rugăm: — Fie voia Ta; precum în cer, așa și pe pământ.

— Omul, încă înainte de a se naște, e osândit la moarte. Prin naștere câștigă moartea, iar prin moarte viața. Prin naștere omul e osândit la moartea trupească, pentru că, trecând prin ea, să ajungă la viața cea fericită, la care nimeni nu poate ajunge decât trecând prin brațele morții. Insuși Fiul lui Dumnezeu, dacă odată s'a născut din mamă, a trebuit să treacă prin brațele morții, pentru a ajunge la preamărirea care a avut-o la Tatăl încă înainte de a fi lumea. Nu trebuie deci omul să se îngrozească de moarte, ci să mulțumească întotdeauna lui Dumnezeu care i-a dat viața, care trăiește precum trebuie, cu cât va fi mai scurtă, cu atâtă ne va duce mai curând la fericire.

— Sufletul omului e făcut pentru Dumnezeu, și pentru aceea numai Dumnezeu îl poate mulțumi.

— Oala care armează de aproape pe păstor nu va rătați niciodată.

— Pentru că lumea să fie mai bună, trebuie să avem oameni mai buni. Pentru a avea oameni mai buni, trebuie să li-se dea o creștere mai bună. Pentru a da oamenilor o creștere mai bună, trebuie să avem educatori mai buni. Iar educatorii oamenilor sunt preoții și învățătorii.

— Adevărul nu e ca alte lucruri, ca să-l poți găsi din întâmplare. El trebuie căutat cu sârguință. Cine nu-l caută, sau nu-l caută cu destulă sârguință, nu-l va afla niciodată.

— Este știut, că hoții și mișei se tem de dreptate; pe când oamenii cinștii o caută.

— Nimănui nu i-a venit pacea din tulburare, unirea din desbinare, dreptatea din nedreptate, dragostea din ură și legea din neleguire. Zădărnice caută pacea acela care stărnește tulburare, dragostea acela care provoacă ură; unirea, acela care cultivă desbinare.

— Unul ochiu bolnav, dacă li areți dintr'odată lumina, li faci mai rău. Trebuie să li o areți pe încetul. Tot așa este a se urma cu lumina adevărului față de ochiul minții.

— Ura e o jivină care se nutrește cu dorințe rele și cu războaie, dar întotdeauna moare disperată.

— Trupul, patimile și banii sunt stăpânii cei mai neleguiți în această lume. Omul care slujește acestora, va fi nefericit, atât în viața aceasta, cât și în veșnicie.

— Pentru ce nu toată lumea iubește pe Isus Hristos? Pentru că nu faptele tuturor sunt bune, iar Isus muștră pe acela ale căror fapte sunt rele. Lumii îi place să-i gădili urechile, fie chiar și cu minciuni umflute, numai să fie frumoase la arătare; dar nu-i place să-i descoveri golătatea și deșertăciunea.

— Un trup fără de cap e un stârv sau cadavru. Un trup cu mai multe capete e un monstru. Isus Hristos însă n'a venit în lume ca să înflințeze nici cadavre, nici monștri. Cum ar fi biserica dacă n'ar avea cap văzut, sau dacă ar avea atâtea capete câte națiunile ori state sunt în lume?

— O creangă separată de trunchiul marelui trăiește, câtă vreme mai are în ea must din trunchiul vechi. Când mustul sau sucii acela se va termina, creanga va rămânea uscată și va putrezi.

— Un trunchiul fără viață nu poate produce decât ciuperca veninoasă și insecte grețoase și scârboase.

Boboteaza la Blaj

S'a sărbătorit cum s'ar fi cuvenit să se sărbătorească mai demult, adică de când suntem în România. La Boboteaza din acest an, au venit adecă mai întâiu la noi la catedrală toate autoritățile, așa cum se cuvine acolo, unde slujește Mitropolitul Blajului și nu numai preot numai. Guvernul Domnului General Antonescu este cel dintăiu guvern român, care s'a gândit să aducă la cale această mare nedreptate și jignire, adusă bisericii noastre 24 ani de-a rândul.

Ceea ce ne-a mai bătut la ochi în anul acesta, la serbarea Bobotezei, a fost că Primăria s'a gândit să acopere marea tină ce este pe strada Mitropolit Vancea, stradă ce duce dela Catedrală la podul Vezii, acoperindu-o cu nisip, așa că procesiunea nu s'a întinat ca de altă dată.

Ceremonia sfințirii apei a săvârșit-o un înaltpreasfințitul nostru Mitropolit, ca de obicei, încă neputând părăsi camera, ci Ilustratarea Sa vicarul general Dr. Victor Macaveiu, înconjurat de 6 canonicii, doi diaconi și doi feștilași.

Credincioșii au luat parte cu mult mai mulți decât oricând, mulțămii numeroșilor refugiați, buni credincioși de ai noștri, din Ardealul robii.

Foia „Unirii Poporului“

V L Ā D I C A

*Dangăt... Clopotul din turlă
Și-a rostit profund cuvântul;
Duce sunetul departe,
Pe aripi alintate-vântul.*

*Peste culmi de munți, în zare
Soarele încet s'apleacă,
Doar un pas mai are încă,
Culmile ca să le treacă.*

*Alergând grăbită-tare
Și Târnava... spune șoapte;
Ropote de maluri unda
Și se pierde'ncet în noapte.*

*La castel, o pace mută...
Brazilii alințați suspină...
Numai la un geam se vede
'N noaptea neagră, o lumindă.*

* * *

*Pace... peste tot în aer;
Doară vântul povestește;
Vântul și Târnava, care,
În albie clipocește.*

*A bătut de miezul nopții...
Ceasul Catedralei spune;
La castel... lumina încă,
Nici acumă nu apune.*

*Acolo cuprins de grije,
Pentru Turma sa iubită;
E Vlădica stând de veghe
'N noaptea adâncă, liniștită...*

I. Brumăreș

Strigături

(Chiuituri)

culese din comuna Sâncel, jud. Tr.-Mică

de Prof. Teodor Seicean

Literatura noastră populară (poporană) este atât de bogată, ca puține altele în lume, încât, pentru a o studia cineva toată, i-ar trebui o viață întreagă — și poate tot nu i-ar fi destul — pe lângă o minte luminată și o pasiune (iubire înflăcărată) deosebită.

„Românul e născut poet“ i-a spus marele scriitor Vasile Alessandri. El își cântă soarta și tratul în toate împrejurările vieții. De când se naște, puțul de român, e însoțit de cântece, toți bucurându-se că a venit un om pe lume!

În cântece adoarme, în cântece se trezește și în cântece prinde a îngâna cele dintâi vorbe. Când se simte rău, mama, surorile

sau mătușa cântă sau descântă, să se facă bine. Așa crește românășii!

Când e mărișor, de poartă șine cu brațele lui vânoase pingal în brazdă sau tînd cu coasa fânul din luncă, începe a umbla în șezătoare, în clacă, pe la lucru, cântând cântece de dragoste, de dor. Vine timpul de-îl la cântă (la armată) și-atunci cântă de necaz, de dor și jale. Reîntors dela oaste, cântă de bucurie și dragoste.

Apoi se căsătorește. Ceremonia nunții (or-păului) stă toată din cântări de bucurie, de fătare și dragoste. A nimerit bine cu însurătoarea, nu se desparte de cântecele lui vesele a nimerit prost (rău), ele îl însoțesc pretutindeni; transformate în cântece de mânie (supl rare), necaz și jale.

Îmbătrânind, nu mai poate cânta — ci și la naștere, — ci aiții cântă pentru el, cu mai apropiată ai lui. De obicei, femela este aceea care cântă mai mult, dela leagăn până la mormânt. Ea este aceea care îl deamărdă și-l adoarme prin acel „nani, nani pușor“, tot ea este aceea care prin tânguirile și bocetele de durere îl însoțește până la locașul de vecinică odihna.

Genial poporul a crelat și creiază mereu părțile de părțile, care a se adun toate, nu este cu puțință de un om singur. Că aceea, ar fi bine ca fiecare din noi, acolo unde se găsește, să se străduiască și să strângă aceste scântele luminoase ale Românilor!

Cât a fost România Mare, bisericii noastre nu i-s'a făcut dreptate nici odată. A trebuit să devenim Românie Mică, pentruca să observe cei dela cârmă, că unui Mitropolit, chiar dacă este unit, mai multă cinste i-se cuvine decât unui preot, chiar dacă este el ortodox.

Lucruri de laudă în Târlău

Deși numai de 3 luni este în mijlocul nostru Păr. Ioan Penția, a început organizarea parohiei. A organizat femeile în Societate Mariană și a strâns cu ele în acel timp scurt aproape 10.000 Lei. La fel tot din partea femeilor s'a dăruit pentru refugiați 507 Lei. A reparat biserica, întrucât a permis timpul prea înaintat.

Tot în cadrele societății, credincioasele Ana Suciu și Silvia Tarna au cumpărat pe seama bisericii o evangheliie în valoare de 2800 Lei, iar alte credincioase au cumpărat 2 stejnice cu 600 Lei.

Totodată a înființat societatea tineretului. Toți feciorii și fetele sunt înscrși în acea societate și bunul și harnicul preot le-a cumpărat un steag mare și frumos, pe care sunt cusute cu mătășă galbină cuvintele: „Societatea Tinerimii Române din Târlău”.

Pentru sprijinul și răspândirea presei creștine, prin stăruința Părintelui, s'au abonat 28 de credincioși la „Unirea Poporului”, în afară de cei 3 abonați vechi.

Credem, că harnicul nostru Părinte poate fi spre pildă și altora.

Vica Hodârău

Irod ucigașul

Una dintre multele isprăvi ale acestui rege săngeros

Irod, ucigașul pruncilor nevluovași din Viflaim și Ier, a rămas pentru toate veacurile ca un tip al omului tiran și săngeros. Dar poate că nici pe departe nu-și poate închipui mintea omenească cinstită, cruzimea și setea de sânge al aceluia tigrului în chip de om. Și-a omorât soția și trei feciori, numai pentru bănuiala că s'ar fi înțeles pe sub ascuns ca să-i ia domnia.

Pe cine bănuia Irod că nu-l este prieten, îl ucidea fără de nici o vorbă, ca și cum ai ucide o muscă care te molestează vara cu băzâitul ei, sau pe care ai fi prins o în făgă cu lapte. Atâta prejua Irod pe un om, oricine ar fi fost acela! Să nu ne mirăm deci că a dat poruncă, să fie ucși toți copiii mai mici de doi ani, din Viflaim și Ier, pentru bănuiala că între ei ar fi unul care de cătră niște „crați” strelni a fost numit „Împăratul Iudeilor”.

Aci mai jos dăm o întâmplare din Ierusalim, cu vreo trei luni înainte de nașterea Mântuitorului.

În ziua de 10 Septembrie în fiecare an, Israelii prăznuiau sărbătoarea numită „ziua Ispășirii”, adică a lertării celei mari. Altădată vom avea poate prilej să descriem mai în amănunte felul cum se prăznuia sărbătoarea aceasta. Acum — ca să nu lungim povestea prea mult, — spunem numai atâta, că ziua aceea era vestită cu sunete de buclum și cu cântări de veselie în toată țara.

Irod era bolnav, și încă din vară a fost mers la niște băi sărate dincolo de Iordan, dar băile nu-l ajutară nimic. Porunci deci, să se ucidă toți doctorii cari l-au îngrijit în timpul boalei și n'au putut să-l vindece; iar el rămase numai cu sora sa „Salomia” în Ierichon, căci nu voia să vină în Ierusalim, fiindcă se temea, să nu-l otrăvească cineva. Sora lui Salomia era tot atât de săngeroasă ca și el. Fusese măritată de trei ori și ea, deși nici unul din bărbați nu-l murise moarte naturală.

În timpul când se vestea sărbătoarea is-

pășirii cu sunete de buclum, cineva răspândi vestea că Irod a murit.

Atunci niște farisei îndemnară pe niște tineri, să ia jos „vulturul cel de aur” care era atârnat de Irod deasupra porții celei mari de căpetenie a templului din Ierusalim.

Irod, adică, niciodată n'a fost iubit de popor, dar fariseii și cărturarii mereu îl pârau la Roma, ba că nu e credincios Romanilor, ba că își adună averi pe sub ascuns, ba că despoale poporul cu prea multe impozite, și alte multe de felul acesta.

Dela Cesarul Romei îi veni rău mai multe muștrări aspre, iar Irod, ca să dovedească că e credincios Romanilor, puse să se fabrice un vultur mare din aur, pe care îl atârna asupra intrării principale în Templu, așa ca toți preoții și fariseii, când vor merge la rugăciune, să-l vadă.

Legea lui Moisi oprea să fie atârnat pe pereții templului ori în lăuntrul lui chipuri de flinte vii; și nici chiar banii cari aveau asemenea chipuri, nu era lertat să se arunce în visteria templului. Din pricina aceasta la ușa templului erau întotdeauna schimbători de bani, cari, în locul banilor cari aveau vulturul Roman ori chipul Cesarului, dedeau bani mărunți, cari pe o parte aveau numărul valorii lor, iar pe alta o cunună de spice.

Vulturul de deasupra intrării principale în templu era o batjocură împotriva fariseilor, și astfel ei cât ce auziră despre vestea morții lui, îndemnară pe tineri, să ia vulturul jos. Tinerii — fără să se gândească mult, — se urcară și luară vulturul, apoi, legându-l cu o sfoară, îl târiră pe toate nișele Ierusalimului. La urmă îl zdrobiră cu niște ciocane, îmbulzindu-se care cum putea să ia câte o bucată de aur din el.

Lucrul acesta ajunse încă în aceeași zi la urechile lui Irod, care puse numai decât să se ucidă fiul său Antipatru, fiindcă îl bănuia că ar fi fost prieten cu fariseii, împotriva lui. Prinse pe vreo 40 de tineri și porunci să-l ardă de viu pe dealul Golgotha. Porunci apoi o cercetare aspră printre tineri și printre farisei, și pe cari îi bănuia, fără altă judecată, puneu să-i ardă de viu, așa încât focul pe Golgotha

care adunându-le într'un mănunchiu, să le predăm poporul de unde sunt scoase și să rămână urmașilor drept aducere aminte.

Având la îndemână adunate mai multe asemenea produse populare, m'am gândit să împărtășesc și cititorilor „Unirii Poporului” — această gazetă atât de răspândită și dragă țărănilor noștri ardeleni, — prețioasa comoară de strigături (chiluturi), cântece etc. culese din comuna mea de naștere, Sâncel, jud. Tr. Mică.

Foaie verde de trifoi
Vino cucule la noi,
Netezește-și penele
Ca mândra sprâncenele!

Îubește mândră, îubește
Dar bine te socotește,
Și ia seama ce îubești
Că pe urmă te căiești!

Mă badișă și-al meu dulce,
Fă-mă cu ochiul când ti-ă duce
Și-mă trage și cu geana
Să vin după dumneata!

Întreba-te-ă, mândră dragă:
Dulce-a fost gura'n ograda?
— Dulce-a fost, badișă zău,
Oă mi a dat o dragul meu,
Dulce-a fost că-i tinerol
Și tare mi-ă drag do el!

De-ar ști, Doamne, cineva,
Ce am la inima mea,
Ar sta'n loc și s'ar mira
Cum pot trăi cu dânsa?
Ar sta'n loc și-ar socoti
Doamne, cum mă pot trăi
Pe pământ cu omenii?

Scurtă-i, Doamne, zilele
Cui o'mpărșit binele,
La unli a dat prea mult,
Iară mie nici să l gust!

Cântă cucul lângă stână
Și mândrușă-i la fântână,
Tot sughișă și suspină;
Ea suspină 'ncetisor,
Ca de dornul ei să mor.

Văd, mândrușă, pentru tine
Multe dan cu lemne'n mine;
Mulle dan și mulți m'nfrunță,
Dar cine dracu-i ascultă!..

Pentru mândra Maria
Mânc de dulce Miercurea
Și postesc Dumneca,
Dar de-ăș ști că m'ar iubi
Nici Vinerea n'ăș posti!

Ha!, mândro, să ne iubim,
La luat să ne gândim,
C'avem mulți dușmani pe-acasă

Ne-am lua și nu ne lasă!,
Dar de-o vrea Dumnezeu
Tot vom fi odată, zău...
Tu a mea și eu al tău!..

Pentru mândra cea frumoasă
Merg două zile la coasă,
Pentru care nu mi-ă dragă
Nu talu nici un fir de iarbă!

Pentru mândra care-mă place
Nici să dorm nu mi-se face,
Când e vremea să mă culc
Iau ulișă și mă duc.

Mândrușă și-un strugur
Te-ăș lăsa și nu m'ndur,
Te-ăș lăsa și li-i usca
Și inima m'o durea!..

Cine îubește și spune
Nu-l răbdă, Doamne, pe lume!
Cine îubește și tace
Răbdă l, Doamne, și-i dă pace!..

Mă făcu maica Lunea
Să-mi fie dragă lumea.
Pe mândr'a făcut-o Jol
Să ne iubim amândoi.

Îubește mândră, îubește,
Dar bine te socotește,
Nu iubi pe fle cine

nu se stinge ziua și noaptea, iar orașul întreg puțea a sfârși și a oase arse, căci în timpul de toamnă, fumul mai mult se lăsa asupra orașului ca o negură.

Și a fost cercetarea asta vreo două luni, până când înșiși fariseii se hotărâră, să trimită o delegație la comandantul garnizoanei romane din Ierusalim, care era acolo ca să supravegheze numărarea poporului și a averilor. Și, se zice, că în fruntea delegației era însuși bătrânul Simion, poreclit „Hazaken“, adică „Bătrânul“, pentru că avea 120 de ani, și Rabinul Hillel, care avea 90 de ani.

Comandantul armatei îi primi cu bunăvoință și, după ce îi ascultă cu luare aminte, le făgădui că cercetările vor înceta încă în ziua aceea și focurile de pe Golgotha se vor stinge. Căci zicea Romanul: — Orice nelegiuire trebuie pedepsită, dar numai în acela care o face, nu în tot neamul și neamul.

Bătrânii lui Israel meraseră bucuroși înaintea templului unde îi aștepta poporul, spunându-i că rugămintea lor a fost ascultată și că de aci înainte, câtă vreme va ține numărătoarea, nimenea nu va putea osândi la moarte pe cineva, afară de „Legatul lui August“, adică comandantul trupelor din Palestina.

Poporul se împraștie mulțumit șoptindu-și:

— Romanul netăiat împrejur e mai cinstit și mai de omenie decât „Irodul“ (Irod) tăiat împrejur.

N. Lupu

Cum au sărbătorit frații noștri din Ungaria Crăciunul. Refugiații sosiți la noi în zilele de Crăciun ne istorisesc că în Ardealul robit s'au închis bisericile încă din ajunul Crăciunului, iară copiii porniți la colindat și cu steaua au fost crunt bătuți de către jandarmii cu pană de cocoș, încât unii zac în pat. Ce să facă bleștii noștri frați? Au îngenunchiat în fața icoanelor sfinte și încă nerăpite și s'au rugat lui Dumnezeu, să le dăruiască alte sărbători, sub altă stăpânire. Același lucru l-am făcut și noi, cei de acasă. Ne-am rugat lui Dumnezeu, să nu rabde multă vreme asuprirea fraților noștri dragi, iar când va veni vremea, dela bătrân până la copil, bărbați și femei, vor lua armele în mână, ca să-i elibereze din jugul cel grozav.

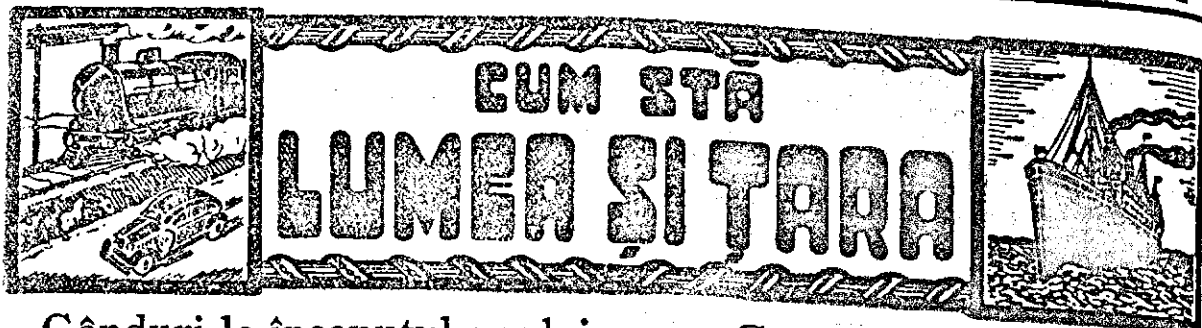
*Că-ți faci neamul de rușine,
Că iubește-un om frumos
Să-ți fie neamul fâlos.*

*Frunză verde, măr rotat
Drag mi-a fost la secerat,
Cu mâinile seceram,
Cu fetele mă jucam
Pe gură le sărutam.*

*Frunză verde iasomie
Cântă păsărică'n vie
Moare mândra de mână,
Că i-am scris pe-o hârtiuță
Că nu-o mai vreau draguță!*

*Adă, Doamne, vara iute
Să iasă mândra la munte,
Să mă duc seara pe lună
S'o întreb de voie bună!*

*Roze verde cucurus
Este ca pe la noi nu-s!
Cine nu vrea să mă creadă,
Vie la noi ca să vadă!
Că știu că de le-o vedea
De-acel nu va mai pleca!*

— Gânduri la începutul noului an. — Ce ne va aduce anul care vine? — Vestii din țările pe unde se poartă vijelia războiului —

Cuvântul de anul nou al domnului general Antonescu

În noaptea de anul nou domnul general Antonescu, conducătorul Statului, a poruncit să se citească la radio un foarte frumos cuvânt de anul nou, în care a arătat că D. Sa voiește să vindece toate ranele țării.

Indreptându-se către săteni, le-a zis:

„Știu că tu, sătean trudit, n'ai plug și n'ai haine; că fierul e scump pentru punga la goală și bumbacul nu-ți ajunge ca să-ți îmbraci copiii; că pământul ți-a rodit puțin și gurile casei tale sunt multe“.

Tot asemenea s'a adresat către toate branșele țării și apoi a adăugat:

„Vă înțeleg toate așteptările, fiindcă sunt și ale mele.“

Din zori și până în zori mă străduiesc să aduc un fir de lumină în întunecul suferințelor voastre.

Trebuie însă să înțelegeți cu toții, că numai Dumnezeu poate aduce izbăvirea prin minuni de fulger, și eu nu sunt decât om.

De început de an

La începutul noului an M. S. Regele și dl general Ion Antonescu, conducător al Statului, au adresat țării și oștirii cuvinte de îmbărbătare și nrare. Din toate încercările mari prin cari am trecut, armata noastră a ieșit în anul acesta, cu sufletul ntreg.

Anul care vine, a spus dl general Ion Antonescu, este anul, în care, pentru noi și pentru alții se pregătește o lume nouă. Incepe, în armată, un drum nou, de dreptate, cinste și vrednicie. Cei vrednici, cinștiți și muncitori își vor primi răsplata lor.

Armata română va merge pe drumurile de cinste și mărire ale strămoșilor ei. Va călca în urmele înaintașilor și eroilor de demult, pregătind României locul, care i-se cuvine sub soare și dreptul pe care-l are în lume.

Legăturile cât mai bune

Așa scria mai în zilele trecute o mare gazetă din Bulgaria, că adică Bulgarii vreau să aibă legături de prietenie cât mai bune cu poporul românesc. Lucrul acesta este de mare însemnătate pentru amândouă țările, căci noi Românii cumpărăm multe lucruri din Bulgaria, iar Bulgarii cumpără dela noi petrol.

Sărbătorirea anului nou

Ziua anului nou a fost prăznuită anul acesta cu deosebită solemnitate, de către M. S. Regele și miniștrii țării, la Sinaia.

Služba religioasă s'a slujit la mănăstirea Sinaia, după care a urmat defilarea armatei.

Sfârșindu-se defilarea trupelor, membrii corpului diplomatic și dl general Ion Antonescu au felicitat pe M. S. Regele de anul nou.

Năravuri ungurești

Zicătoarea veche cu lupul care-și schimbă părul, dar năravul nu, se potrivește de minune și vecinilor noștri, Ungurilor.

Îmbătrâniți în rele și meșteri mari în a suci adevărul, ei nu și-au lăsat cu nimic din aceste vechi năravuri.

Dupăce luni de zile și-au bătut joc în chipul cel mai neomenos de Români ajunși sub stăpânirea lor, ei au vestit dintr'odată că au liniștit și împăcat lumea Ardealului cucerit.

Ca lucrul să pară mai adevărat, postul de radio Budapesta a început să spună că chiar P. S. episcop Iuliu Hossu al Clujului și dl dr. Emil Hațiegan au declarat că se simt bine sub noua stăpânire și că n'au nici o plângere.

Bine înțeles, că înșelăciunea a fost dovedită. P. S. episcop Hossu și dl dr. Emil Hațieganu au arătat că n'au făcut niciodată asemenea declarații.

Deasemenia Germanii rămași în Ungaria spun în toile lor că nici ei nu se simt prea bine sub noua stăpânire și că Ungurii nu le fac dreptate.

Trei luni de înfăptuire pentru țară

În pragul noului an, care își deschide porțile, dl general Ion Antonescu a făcut o dare de seamă despre înfăptuirile săvârșite de guvernul legionar în cele trei luni de guvernare.

Pe scurt, dl general Ion Antonescu a arătat tot ce a înfăptuit guvernul legionar pentru țară, în cele trei luni, de când a ajuns la cârmă.

Guvernul de acum a primit o moștenire grea, a spus dl Ion Antonescu. A căutat însă ca să îndrepteze relele de cari suțerea țara și s'o îndrume spre un viitor mai bun.

România a rupt cu trecutul

Comandantul mișcării legionare, dl Horia Sima, în declarațiile făcute unui gazetar spaniol, a arătat, cari sunt înfăptuirile guvernului legionar și planul de lucru pentru viitor al acestui guvern.

Mișcarea legionară, a spus dl Horia Sima, vrea să ridice traiul poporului român și să-l îmbunătățească.

În ce privește politica față de alte țări, România a rupt-o cu trecutul și este hotărâtă să meargă pentru totdeauna alături de Germania și de Italia, adică de axă.

„Anul 1941 ne va aduce desăvârșirea biruinței noastre“

Din prilejul anului nou, dl Hitler a dat un ordin de zi către armata germană.

În anul 1940, armata național-socială a împărăției germane, a spus dl Hitler, a dobândit mari biruințe. Anul care vine, avem nădejdea, că ne va aduce desăvârșirea celei mai mari biruințe.

Aceasta este părerea dlui Hitler.

În aceeași vreme conducătorii englezi spun că ei cred că nu va trece mult și trebuie să înfrângă puterea armatei germane.

Că ce va face Dumnezeu, vom vedea, că planurile lui sunt ascunse și de mintea omenească nepătrunse.

O pace temeinică

Cum era și firesc în aceste zile grele s'a vorbit și de pace. În cuvântul adresat armatei și partidului național-socialist dl Hitler a spus că Germania și Italia luptă pentru o pace temeinică, sprijinită pe drepturi omenești.

Răspunderea războiului nu apasă asupra Germaniei și Italiei, căci acestea urmăresc și acum pacea, dar o pace întemeiată pe o mai dreaptă împărțire a bunurilor acestei lumi.

Germania și Italia vreau să dea tuturor popoarelor puțința de a munci de a trăi și de a se înțelege.

Aceste cuvântări au fost și un răspuns la cuvântarea dlui Churchill, conducătorul Angliei, care a încercat să despartă poporul Italian de Germania.

Cine vrea să stăpânească lumea?

Firește că lucrul acesta l-ar vrea mulți. Îl vrea dl Hitler, dl Mussolini, dl Churchill, și îl vrea și dl Roosevelt. Englezii spun însă că dl Hitler de aceea poartă războiul, fiindcă vrea să ajungă stăpânul lumii. La rândul lor Germanii spun că Anglia, și mai ales America, vrea să ajungă să stăpânească lumea. Dl Roosevelt, zic Germanii, deaceia se tot amestecă în războiul european și trimite ajutoare Angliei, fiindcă vrea ca el să fie acela, care să dicteze pacea viitoare.

O însemnată adunare a poporului american

La sfârșitul acestei săptămâni poporul american a ținut o mare adunare, a 77-a de la eliberarea sa. Cu prilejul acestei adunări s'au luat hotărâri de o însemnată mare pentru viața Americii.

Președintele Roosevelt a făcut o dare de seamă asupra politicii sale, arătând, care este locul Americii în lume și față de războiul în curs.

Americanii nu doresc războiul

În împărăția lor de peste ape, Americanii n'au prea simțit gustul și amărăciunile războiului.

Se pare însă că mulți din ei nici nu doresc războiul, oricât li îndeamnă la aceasta conducătorii lor. Președintele asociației împotriva războiului a adresat un cald apel către tineretul Statelor Unite, îndemnându-l să vegheze ca America să fie ferită de război.

Deasemenea se spune că studenții americani au trimis președintelui Roosevelt o telegramă, în care arată că ei sunt împotriva ajutorului pe care America îi dă Angliei. Lucrul acesta spun ei, nu-l voiește nici poporul american.

Lupte crâncene între Englezi și Italiani

Vestita bătălie din Africa, dintre Englezi și Italiani, din fața orașului Bardia, continuă cu mare înverșunare. Bătălia a început de mai bine de trei săptămâni. În zilele acestea Englezii au atacat ca pu-

tere trupele italiene, pe uscat, pe mare și în văzduh.

Știrile mai nouă spun că orașul Bardia ar fi fost ocupat de Englezi.

Crăciun lui Mugurel

*Crăciun, popas pe drumul nenumărator plângeri,
Nostalgică chemare, răscolitor ecou
Al cântului credinței, străvechiu și veșnic nou,
Cu fâlțări de aripi și joc frumos de îngeri...*

*Așa te port în suflet: prea scumpă moștenire
A anilor în preajma măicuței petrecuți,
Când ascultam povestea divinului Micuț,
Intromenit să scape pierduta omienire.*

*Icoana ta curată mi-a luminat cărarea
Vieții prin pustiu întunecat și trist —
Trăiam din sfânta jertfă a dragostei lui Crist,
În care ca 'ntr'o mare m'a cufundat iertarea...*

*Crăciun, popas în valea nenumărator plângeri,
Cerească poezie, răscolitor ecou —
Al dragostei divine mister deapururi nou,
Tu ni-l vestești prin veacuri în cânt curat de îngeri...*

Roma 1940.

Simion I. Crișan

Scrisoare din Africa

*Cetitorul nostru, Fratele Iosif Chelaru, care
este misionar între păgânii din Africa, ne scrie
următoarele întâmplări adevărate:*

Misionarul și bandiții

Un misionar sărac, ca toți misionarii, călătoria singur prin satele din Misionile Africane. Pe drum sa oprit de câțiva bandiți cari ieșiseră dintr'un ascunziș, înarmați până în dinți:

— Bani ori viața! — strigară ei,

— N'am nici un ban, n'aveți decât să vă convingeți.

Hoții îi luară prizonier, îi dezbrăcară de hainele sale și se convinseseră că este de fapt mai sărac decât ei și începură să râdă de el cu hohote. Cu toate acestea se hotărâră să nu-l elibereze, ci-i porunciră, să le țină o predică pozitivă pentru niște bandiți cum sunt ei.

Misionarul le ținu următoarea predică:

— Fraților, voi duceți o viață foarte asemănătoare cu a Domnului nostru Isus Cristos. Și anume: și voi v'ați născut, asemenea lui, în vreo peșteră sau grajd. Și voi vagabondați, asemenea lui, dintr'un sat într'altul. Și voi fi stădii și disprețuiți pe bogați, asemenea lui. Și voi vă veți termina viața în vre-o spânzurătoare. Și voi vă veți coborî, ca și el, la iad. Deosebirea între voi și el e numai atâtă, că el a ieșit din iadul pe care l-a robit, pe când voi nu-l veți putea părăsi nici odată.

Hoții îi dădură drumul misionarului, dar veniră tot mereu la el, până se încreștinară.

Rugăciunea „Născătoare de Dumnezeu” în misiunile din Africa.

Un biet de negru din Africa era greu bolnav de lepră, cea mai cumplită boală din lume, care reade toată carnea de pe oasele bolnavului, până ce se stinge între mari chinuri. Bietul negru era păgân, nu lubea tovrășia altora și voia să rămână singur în durzile și necredința lui.

Sora misionară, care îngrijea de leproși cu acea dragoste pe care numai în școala lui Isus o poate omul învăța, îi tot zicea rugăciunea: „Născătoare de Dumnezeu”. La început bolnavul nici să audă nu voia de aceasta, dar cu vremea zise după ea rugăciunea, numai de dragul călugăriței care se jertfea pentru leproși.

Călugărița era foarte fericită văzându-l cum zice după ea frumoasa rugăciune și era sigură că Precurata va avea grijă de el, căci de aceea se rugau împreună: „roagă te pentru noi păcătoșii, acum și în ora morții noastre”.

Timp de 3 luni spuneau deja împreună această rugăciune, iară leprosul o știa deja de rost. Atunci leprosul o rugă, să-l învețe și altă rugăciune. Sora l-a învățat să zică: „Precasfântă inimă a lui Isus, ai milă de noi”.

După 8 zile bolnavul se simți foarte rău. Începu să se apropie sfârșitul. Preotul misionar încercă să-l întoarcă la creștinism, dar nu izbuti. Între aceea Sora se apropia de muribund și începu a rosti „Născătoare”. Bolnavul își deschise ochii și zâmbi cu blândețe, apoi zise după ea rugăciunea.

Sora scoase apoi din buzunar o statueta a Precuratei, l-o arătă și-i spuse, cine este aceea sfântă Fecioară. Misionarul încercă din nou să-l încreștineze, și, spre marea lui mirare, bolnavul începu a se lăsa convins, nu peste mult primi sfântul botez și astfel era pregătit pentru intrarea în rai.

Înză două zile de suferințe cumplite îi fură date de Dumnezeu, dar acum pe fața lui plină de râni se citea fericirea cerească. Într'o noapte se stinse în cet, ca o lumină, repetând până la sfârșit rugăciunea: „Născătoare de Dumnezeu”.

Precurata îi ascultase rugăciunile și dovedi încă odată că ea nu-l părăsește pe cel ce i-se roagă cu încredere.

Din pricina beției

Un pensionar își nenorocște familia și ajunge la ocnă

Urmările rele și triste ale beției sunt bine cunoscute. Cele mai mari nenorociri, omoruri și fărâdelegi se întâmplă de cele mai multe ori numai din pricina beției.

În comuna Jimbolia din Banat s'a întâmplat în zilele trecute un groaznic omor, care a umplut de durere întreagă comuna. Iată cum s'au petrecut lucrurile: Plotonierul pensionar Ioan Trifay din această comună trăia în cele mai negre lipsuri împreună cu familia sa. Întreagă pensia, care o primea dela stat, se ducea numai pe bețură. Din această cauză nici chiria pentru casele în care locuia nu și-a mai plătit-o, așa că într'o bună zi stăpâna casei a cerut oamenilor legii să-i dea afară.

Ioan Trifay n'a voit să plece însă și sâmbăta, când plotonierul major Ioan Crețu, șeful postului de jandarmi din comună, a voit să-l scoată afară, a luat un revolver și a tras asupra jandarmilor. Trei din gloanțe au lovit de moarte pe Plotonierul Ion Crețu, care s'a prăbușit într'un lac de sânge, iar celelalte pe portărelel Sima și paznicul comunal Valea Petru.

Deși beat în ultimul grad, totuși ucigașul și-a dat seama de fapta lui și a încercat să fugă. N'a mai putut însă, căci a fost prins de sătenii veniți la locul nenorocirii.

Faptele sgadulțoare și îngrozitoare ca aceasta să fie un îndemn de îndreptare pentru cei cuprinși de urâta patimă a beției. Nenorocirea altora să-i trezească până încă nu-l prea târziu.

O faptă bună a dlui general Antonescu. Din fondul de 5 milioane lunar ce-l primește primul ministru pentru cheltăelile pe cari le crede bune de făcut, D. Sa a cumpărat cu 5 milioane un cămin pentru studenții dela Universitatea din Cluj refugiată la Sibiu, iar cu 21 milioane sanatoriul Elisabeta de pe Șoseaua Kiseleff dela București. În aceasta vor naște femeile, neplătind pentru susținerea lor în spital nici un ban.

Hârtii vechi

— O invoială în vremurile de demult, bună și pentru zilele noastre —

(Urmare)

4. Besereca în toată Sămbăta seara și în seara înaintea Sărbătorilor mari, în altar și peste tot locul va mătura frumos, paenjinii de pe boltitură, cei din cor, — de pe icoane, strană scara și lustre, li va șterge — feșnicele de metal le va freca să fie lucioase, de câte ori va fi de lipsă, ba într'un an batâr în două rânduri va spăla feșnicele, dintru chare (ferestre) când va mătura, unele le va deschide, apoi dacă au eșit praful iară le va închide, și spre acesta scop, măturile ei și le va câștiga și nu besereca.

5. Haluele preoțești, când va vrea preotul a se îmbrăca cu ele, le va da pe rând înainte, după cum se vor cere, iară după ce s'au desbrăcat preotul, iară le va pune la locul său frumos, și nu le va lăsa grămadă peste oaltă, ba din contră, într'o vară de 2 ori le va scoate la aer afară din beserecă, să se sufle de vânt și aer supțire, și întogma va face și cu haluele ministranților, nu le va lăsa grămadă, și necurățite peste oaltă.

6. Cămeșile și ștergurile, au fețele de pe altar, care se pot spăla, cu știrea Domnului paroch, când va fi de lipsă, batâr la 6 săptămâni odată, le va da la o poporeană curată și evlavioasă spre spălare, iară ștergurile și mai adeseori se vor spăla, ca niciodată să fie negre și necurățite.

7. Când vor veni Sărbătorile mari, și întru mărirea lor se vor înol luminile în luminare, acelea le va așeza la locul lor, mai înainte de a intra poporul în beserecă, ca sub timpul slujbei dumnezeiești numai Preotul să poată servi, și se va îngriji ca pentru Sf. Liturghie să aibă și vase curate, apă limpede — vin — și foc în cadelnită — ba singur va avea datorlia a se spăla, pleptăna și îmbrăcu curat, ca preotul să-l poată suferi, și poporul să nu se scândeiească, și înaintea Sf. Liturghii, pipa de tot va fi oprită.

8. Precum va avea a susținea curățenia înăuntrul besericii, întocma va îngriji de curățenia dinălta a beserecei, și anumit, calea dela poarta ulișii și până la beserecă, vara curățită de tină — iară curățită de zăpadă, va ținea — poarta ulișii la sărbători mari, peste tot o va deschide, și după slujba dumnezeiască iară o va închide, iară duminecele și în sărbători mai mici, se va deschide numai ușa ulișii, însă cea dinălta besericii, totdeauna cu ambe arpile ei se va deschide, fără deosebirea sărbătorilor.

9. Podul besericii li va ținea încuiat și pentru tot ce li se va da înainte, va fi răspunzător — întocma cu mare luare aminte va îngriji ca nu cumva clopotele au scaunele lor prin mișcare să se rumpă; așiderea va avea grije ca frunzarul la clobile clopotelor să fie tot bun, și funiile bune, și când s'ar ivi ceva stricare, de loc să o arate la Domnul Paroch și Curator.

10. Va fi dator Iosif Pop, unde li vor trimite spre a săvârși unele lucruri beserecești au unde li va lua Domnul Paroch cu sine la bolnav, au la mort, lucruri să se ducă, și drept să isprăviască ce li s'au încredințat, și să aducă răspuns fără întârziere, și de cumva o va trimite la vre-un datorăș al beserecei, de două ori, pentru a doua osteneală, datorășul li va plăti, care de nu ar face, se va execva prin curatori beserecești).

11. Fără de știrea Domnului Paroch, nimica nu va fi lertat a scoate din beserecă și de

mucurile luminărilor încă va griji și le va aduna la oaltă, nice va fi lertat fără de știre a da la morți orice sfetnice, și orice lucruri beserecești, când ar cere cineva.

Pentru care slujbe, sub punctul dela 1 până la 11 cu blăndețe și acurație; spre îndestularea Domnului Paroch și a Curatorilor sevârșite, biserica prin aceasta li permite clopotarului și eclesiarhului său Iosif Pop și-li va da:

a. a) Casă de locuință pe locul besericii cu contle de vară împreunată, cu a curatorului unde este și captoria de copt pâne.

b. b) li va lăsa să poarte profesiunea sa după voe, numai deregatoria sa să nu o le-nevească.

c. c) li va asigura grădină de legume, li va lăsa să-și ridice un coteș pentru un rămător, și nu va fi oprit a spor și volatile (galișele), numai altora pagubă să nu pricinuiască.

d. d) li va fi lertat a ținea în cuartir prunci de școală, spre ajutarea și susținerea casel sale.

e. e) va fi scutit de toate lucrurile comune, întocma și asemenea altor fețe beserecești de altă religione, dintru altă slujbă.

f. f) și peste toate aceste emolumente li asignează besereca pe toată luna un floren c. m care dela Domnul primariu Curator va căpăta.

Spre a cărora împrumutată legăminte mai mare încredințare s'au dat aceasta convențiune. Dela Besereca gr. catolică din Sas-Reghin, ziua luna și anul mai sus însemnat.

Ioan P. Major
primariu-curator.

Mihail Crișan
paroch.

Cum își va fi îndeplinit Iosif Pop slujba de crâșnic și clopotar, la biserica unde a slujit ca protopop Petra Maior, vestitul scriitor de cărți istorice despre trecutul Românilor, hârtiile noastre nu mai glăsuiesc.

Dr. Șt. Manculea
Inspector școlar.

Pentru ce s'a schimbat târgul de săptămână la Blaj

De câțva vreme târgul de săptămână dela Blaj s'a schimbat, de pe joia pe sâmbăta.

Neobșnuți cu această schimbare, l-am întrebat pe dl. subprimar, profesor Ioan Mătieș, pentru ce au schimbat târgul de săptămână. D. Sa ne-a răspuns următoarele:

Zilele de post sau fără carne sunt la noi în Blaj miercuria, joia și vinerea. Ei bine, joi, venind țărani la Blaj, voiau să cumpere carne și n'aveau de unde, căci măcelăriile n'aveau voie să vândă. Iar, ca să punem zilele fără de carne pe luna, marția, și miercuria, nu ne venea nouă la socoteală, după ce zilele de post, rânduite de biserică, sunt miercuria și vinerea.

Joia e mijlocul săptămânii, iar țărani, din jur, își pierd, venind la Blaj, o zi din mijlocul săptămânii, pe când, dacă vin sâmbăta, pierd o zi dela sfârșitul săptămânii, ceace nu e tot una.

Ținându-se ziua de mărturie sâmbăta, orașul nu trebuie să curețe prețele de două ori la săptămână, ci numai odată, sâmbăta, iară orașul e curat pe ziua de duminică.

În jurul apropiat nu se ține nicăiri zi de mărturie sâmbăta, așa că întreg jurul poate veni la Blaj la târg.

Că se ține târgul de săptămână joia, e din voința Evreilor, căci sâmbăta ei trebuie să-și închidă prăvăliile. Ori România nu mai este țara Evreilor.

Ca să aibă orașenii zarzavaturi la îndă-

mână în fiecare zi, vom ridica vreo 2-3 chioșcuri cu zarzavaturi, și astfel nici din punctul acesta de vedere nu va suferi publicul.

Acestea sunt cauzele pentru cari am crescut de bine să mutăm târgul de săptămână de pe joia pe sâmbăta.

STIRILE SĂPTĂMÂNII

Urare de Anul nou:

Anul nou ce vine
Să ne aducă bine
Multă sănătate
Cu spor în de toate.
Legene-se'n luncă
Prin a noastră muncă
Și pe dealuri
Valuri
De grâne roșcate
Mândru 'n bobonate.
Mulțumire,
Fericire,
Și tu, dulce înfrățire
Mai ales în omenire,
Mai ales în neamul meu
Să ne ajute Dumnezeu
La mulți ani!

Toți expulsații și refugiații din Ardeal să trimită neapărat, pe adresa: Comitetului Central al „Asociației Românilor expulsați și refugiați din Ardealul cedat prin verdictul dela Viena, București, str. Vasile Boerescu 13^a, cel mult până la 20 Ianuarie 1941, câte o declarație care va cuprinde răspuns la următoarele întrebări:

1. Unde ați aflat de Verdictul dela Viena? 2. Ce hotărâre ați luat după pronunțarea acestui verdict și ce credeți mai important să descrieți din această perioadă premergătoare retragerii trupelor române? 3. Ce ați văzut și ce aveți de povestit din prezua intrării trupelor maghiare? 4. Ce s'a întâmplat cu dvs. sau alți Români după intrarea trupelor maghiare, povestind numai fapte văzute sau trăite? 5. Ce ați auzit dela alții și dela cine? 6. Cum v'ați refugiat? 7. Cum v'au expulzat (a se atășa actul în copie sau și mai bine în fotocopie)? 8. Cine din familia dvs. a mai rămas în Ardealul cedat și câți ați fost expulzați sau refugiați? 9. Ce avere mobilă, imobilă sau de orice altă natură ați lăsat acolo (descriere și valoarea, cu arătarea localității unde se găsește)? 10. Tot ce știți și tot ce credeți mai important pentru a reda icoana reală a tuturor faptelor ce s'au petrecut în Ardealul de Nord cedat prin Verdictul dela Viena, din ziua pronunțării până în ziua când v'ați refugiat sau ați fost expulzat.

Pentru cei ce ne frimți bani. li rugăm, cu toată insistența, pe toți abonații noștri cari ne trimit bani prin mandat postal, să binevolasce a scrie pe cuponul mandatului și numărul cu care le merge gazeta. Acest număr se găsește totdeauna în partea dreaptă a adresei. Cei ce nu o fac aceasta ne dau de lucru foarte mult până-l găsim și le putem introduce sumele la numele lor. Nu uitați deci a scrie pe cupon numărul sub care vă merge gazeta.

Pentru un monument la mormântul lui Al. Lupșanu-Melin au mai contribuit dl inginer Ioan Negrușiu din Blaj cu 1000 Lei, iară dl Inspector general școlar din Blaj Nicolae Negrușiu cu 500 Lei. Astfel nu ne mai lipsesc decât 500 Lei pentru a putea plăti acel monument comandat încă din vară dela Gimnazialul Industrial din Zlatna. Dacă am primi

Încă vreo 3—4 mil., am putea face împrejurul mormântului și o bordură (îngrăditură) de ciment, ceea ce ar ridica mult înălțimea mormântului. Avem toată încrederea în cetitorii noștri, cari l-au lăsat pe Al. Lupeanu-Melin.

Isgonită de copii, mama lor de 92 ani a murit de ger. Copiii femell Ioana Predescu, de 92 ani, din comuna Colibași de lângă Târgoviște, s'au supărat pe bătrâna că n'a voit să le împărțească pământul încă până era în viață. Deci au isgonit-o din casa ei proprie. Biata bătrână a părăsit casa în preseara anului nou și s'a retras într-o colibă dela marginea satului. Dimineața au găsit-o moartă. Bătăia lui Dumnezeu va veni peste ei cu siguranță!

Puternică gripă la Beograd. În capitala Jugoslaviei, la Beograd, a început zilele trecute o puternică gripă. Ziarele jugoslave scriu că sunt peste 60.000 de bolnavi.

Elevii foarte buni din clasele supra-primare pot fi primiți în gimnazii, dacă fac examenele de diferențe prescrite. Părinții acestor elevi se vor interesa de examenele ce au de făcut la directorii gimnaziilor.

Expulsații și refugiații ardeleni să nu-și vândă zverile de dincolo. Comitetul Central al Asociației expulsaților și refugiaților din Ardealul cedat roșgă pe toți expulsații și refugiații ardeleni să nu-și vândă și să nu-și schimbe averea mișcătoare sau nemiscătoare ce o au în Ardealul predat de noi Ungurilor. Acest Comitet va arăta la vremea sa prin ziare ce este de făcut în privința aceasta.

S'a interzis bacșișul la hoteluri. Cel mai prost obicei dela București s'a desființat: bacșișul dela hoteluri. Își era deadreptul greață când, la ieșirea din hotel, se înșirau 5—6 persoane de serviciu pe cari nici nu le-ai văzut și-și întindeau palma pentru bacșiș. De aici înainte s'a terminat. Celce dau bacșiș se pedepsesc aspru. În schimb personalul de serviciu va primi 15% din prețul camerii dela celce au locuit în ele cel mult 5 zile și 12% dela celce au locuit în ele mai mult de 5 zile. Bravo!

Banii de 1 Leu umblă până la 1 Martie. Ministerul Finanțelor aduce la cunoștința publicului că moneda veche de 1 Leu are valoare și se primește ori unde până la 1 Martie. Să grijească însă Onoratal Minister, să nu se trezească cu de 4 ori pe atâtea monete pe câte a avut, că Ungurii s'un dovedit a fi mari meșteri de falsificat banii.

Cari popoare se sporesc mai mult. După cele mai nouă date, populația Rusiei se sporește cu 12.3 persoane la mia de locuitori într'un an, a Olandei cu 12.1, a Portugaliei cu 11.4, a României cu 10.4, a Lituaniei cu 10, a Italiei cu 9.7, iar a Bulgariei cu 9.

Vom cultiva șofran. De când am pierdut Basarabia partea de miazănoapte a Bucovinei și partea de răsărit a județului Drobeta, nu mai cultivăm decât foarte puțină solă, așa că Societatea pe acții pentru cultivarea solii s'a și desființat, înființându-se în schimb societatea „Solagra”, care are de gând să facă să se cultive la noi cât mai mult șofran. Oamenii mai bătrâni știu de floarea șofranului, cu care se vopsseau supele. Acest șofran are niște sămânțe asemănătoare sămânței de floarea soarelui, din cari se scot 30 la sută ulei de mâncare, iar din turta ce rămâne se fabrică tot felul de vopsele. Șofranul produce cam 1250 kg. sămânțe la hectar, cam cât floa-

rea soarelui, dar are preț mai mare. Noi vom cultiva mai mult șofran începând cu anul 1941.

Câte animale de casă am pierdut prin cedarea provinciilor. Marea pagubă, pe care am suferit-o pe urma cedării lașe a atâtor provincii românești, se vede numai dacă ne dăm seama câte animale de casă am pierdut prin aceste cedări. Iată-le: boi și vaci 1.327.573, bivoli 77.216, porci 781.533, oi 3.809.955, capre 98.669, cai 730.020, țară găini, găște, rațe și curcani 11.098.462. Dacă eram și noi viteji, ca Grecii bunăoară, poate că ne mai rămăneau câteva dintre acestea, dacă nu toate.

Vom cultiva mai mulți cartofi, floarea soarelui și bumbac decât anii trecuți. Germanii cari s'au așezat la noi în țară ne-au sfătuit să cultivăm mai puțin cucuruz și mai mulți cartofi, floarea soarelui și bumbac. Și drept au. Pentru că cucuruzul nu aduce atâta folos ca aceste trei plante. Chiar de aceea vom cultiva 150.000 hectare cu cartofi, 320.000 hectare cu floarea soarelui, 1000 hectare cu ricină, câte 100.000 hectare cu cânepă și in, și cel puțin 60.000 hectare cu bumbac. În forma aceasta vom avea câștig cu mult mai mare decât înainte.

Episcopul sășesc dela Sibiu a abzis. Episcopul lutheran Dr. Victor Glondys dela Sibiu a trimis o scrisoare, în ziua de 16 Decembrie 1940, consistorului sășesc dela Sibiu, în care își cere pensionarea, fiind bolnav. Consistorul lutheran dela Sibiu l-a primit abzicerea și l-a pensionat pe ziua de 16 Febr. 1941.

† **Titus Domșa**, preot pensionar și vechiu cetitor al gazetei noastre, a încetat din viață Miercuri, 25 Decembrie 1940, în vârstă de 78 ani, la Lugoj, împărțit fiind cu sf. Taine. Înmoartarea a avut loc în ziua de Vineri, 27 Decembrie 1940, orele 3 d. m. dela capela cimitirului unit, după ritul bisericii române unite. — Odihnească în pace!

Pentru cetitorii noștri rău platnici

E al treilea număr, pe adresele cărui am scrie cu cerneală roșie datorita ce o aveți la gazetă; dar cel mai mulți nici nu v'ați oboșit să citiți însemnarea noastră, cel puțin așa s'ar părea din faptul că nu ne-ați trimis încă datorita.

Față de astfel de cetitori răuvoitori noi n'avem decât trei arme: 1) să vă oprim gazeta, 2) să vă provocăm prin avocat și 3) să vă improcesuăm.

E destul de trist că astfel de nerăsplătiți binele pe care vi l-am făcut, dar noi cunoaștem bine vorba Românului: „Fă bine și așteaptă rău”.

Prin aceasta însă nu ne stricăți numai nouă, ci și cetitorilor cinștiți, cari nu pot citi gazeta în 8 pagini din cauza păcătoșeniei D.-Voastre și a lipsel D.-Voastre de cinste și de omenie.

Noi înțelegem să vă amânăm cu plata, dacă ne-o cereți aceasta printr'o carte postală, dar ca să ne trageți chelul și să vă bateți joc de noi în forma aceasta, credem că nu merităm.

Suntem siguri însă că, și până la îndecata de pe lumea aceasta, vă va răsplăti Cel de sus! Să știți că ați implântat cușitul, până la plăsele, în „Unirea Poporului” și că din cauza D.-Voastră suferă acuma atâta.

Vă mulțumim!

Reumatismul

(Măltricea)

de D. IOAN FRĂȚILĂ

În Spitalul de Copii din Arad și cred peste tot, numărul celor suferinzi de reumatism a crescut și el va crește cu atât mai mult cu cât sunt zilele mai umede și mai răcoroase.

Reumatismul, zis pe sate „măltricea” este o boală care dă dureri mari la încheieturi și umflături a încheieturilor, călduri și sudori — transpirațiuni — multe.

Reumatismul bătrânilor

Reumatismul cronic și reumatismul vechiu al bătrânilor este reumatism și nu este chiar totdeauna „reumatism”.

Bătrânii suferă din diferite cauze la încheieturi, cărora ei le spun „reumatism” și cari de fapt pot să fie din pricina unui „sifilis” adică a unei boale rușinoase din tinerețe. Poate fi la încheieturile oamenilor mai în vârstă „gută” adică li se adună la încheieturi acidul uric — după cum se poate citi în gazetă. — Pot avea bătrânii dureri la încheieturi în urma ridicăturilor mari, a unei strântături, a unei fracturi sau a altor neazuri de ale bătrâneții, cu ale ei haine rele, că doar sănterul spune:

Bătrânețe haine rele,

Ce n'ași da să scap de ele.

Reumatismul cel mai dureros

Adevăratul reumatism este cel zis „acut”, adică cel mai dureros, cel care te lovește dintr'odată, îmbolnăvește mai multe încheieturi, este cât se poate de rău pentru sănătatea, viața și viitorul unui om și a unui copil mai ales.

Reumatismul acesta este o boală molipsitoare, al cărei microb sau sămânță nu se cunoaște încă.

Microbi reumatismului intră în trupul omului — al copilului — printr'un dinte stricat ori mai ales prin amigdale (mandule) mărite.

Microbi reumatismului ajunși în corp, mai ales în timp de iarnă, ca urmare a traiului în camere umede și întunecoase, se așează pe pelița încheieturilor și acolo dau dureri mari.

Microbi reumatismului nu se mulțumesc a rămâne numai la încheieturi, ci se așează pe toate pelițele trupului cari sunt asemănătoare cu pelița de pe încheieturi.

Reumatismul poate să se așeze pe pelița de pe inimă, care dă la inimă aprinderea peliței zisă „pericardită” ori se așează reumatismul pe pelița din inimă, care căptușește inima și dă așa zisa endocardită adică aprinderea peliței din inimă.

Reumatismul se poate așeza și la pelița de pe plămâni și dă aprinderea peliței de pe plămâni zisă „pleurită” și mai târziu și apă la plămâni zisă pleurezie.

Reumatismul inimii

Omul rabdă și nici nu știu dacă mai este „pe podul pământului” o altă „creatură” care să rabde atâta „trupește” și mai ales „sufletește”.

Reumatismul dă dureri mari, dar omul le rabdă și mai ales acest „om” când este și „român” le rabdă ca nime altul în lume.

Dureea este durero, ea se alină prin lea-

curi și nu prin vorbă, deci nu despre durerea și suferința celui cu reumatism vreau să scriu, ci despre urmările rele și pe viață ale reumatismului.

Reumatismul strică în primul rând inimei.

Pușini „fericiți muritori” sunt dintre acei cari au reumatism, ca să nu rămână după reumatism cu o boală de inimă, ceia ce așa de potrivit se spune pe sate „bătăie de inimă”.

Inima își are rostul ei în trup, acela de a pune în mișcare sângele. Ea este ca un fel de pompă care aspiră (trage) sângele la inimă apoi îl împinge iară în tot trupul prin vine și artere (vase prin care sângele e dus dela inimă la celelalte părți ale trupului).

Inima, ca să-și poată îndeplini datoria de a trage sângele din trup și de a-l înprăstia iară, după ce mai întâi a fost sângele în plămână să se primenească cu aer curat. Ca să poată face această slujbă de îndrumare a sângelui pentru anumite căi, inima este împărțită în patru camere, numite două dintre ele atri și altele două ventricule.

Dintr'o despărțitură într'alta, din atriu în ventricol, sângele trece prin niște tolcere (pâni) care uneori se închid, alteori se deschis, după când și cum trebuie îndreptat sângele, pe o anumită cale. Inima este făcută de Creatorul nostru, așa de perfectă că nici o picătură de sânge nu umblă în stânga în dreapta — dintr'un atriu la ventricul sau din ventricul în arteră — fără un anumit rost.

Ce se întâmplă în reumatism

Când omul are reumatism la pelița din inimă — la căptușala inimei — adică „endocardită” — cum se numește pelița din care sunt făcute tolcerele, pelița îmbolnăvită plenește, se lipește cea depe tolcer cu cea depe cămăruța inimei și se rupe, ca un steag purtat în răsboaic.

Ca urmare a ruperii sau lipirii peliței, tolcerele — pânițele — inimei nu se închid când trebuie și cum trebuie, și așa ca sângele să meargă numai pe unde trebuie.

Sângele ne mai urmându-și drumul său așa cum trebuie, adică într'o direcție, ca un râu curgător, ci ca o apă într'o văltoare, inima va trebui să lucreze cu mai multă putere, de mul-teori fără de rost, să se forțeze să bată mai des, pentru a putea să trimită în trup sângele trebuincios, așa că inima bătându-se mai des, se spune că omul are „bătăie de inimă”.

Va urma

Fel de fel

Nu disprefuiți papura și foile de cucuruz

Noi cari am trăit în belșug și nu prețuim ce înseamnă a nu avea ce mânca, nu prețuim unele lucruri pe cari ar trebui să le prețuim. Săcuii făceau din papură ștergătoare de picioare și tot felul de obiecte folositoare. Tot asemenea din pănuși sau foi de cucuruz. Noi nici nu le bagăm în seamă. Măcar că foarte bine ne-ar prinde banii ce se încasesază pe obiectele făcute din ele. Nădejduim că regionarii se vor gândi la anul și la acestea și-i vor sili pe oameni să le adune și să facă din papură mai ales ștergătoare de picioare, iară din pănuși, dacă nu altceva, cel puțin străjace cari sunt foarte bune.

Leac împotriva tusei

Luăm o cespă mai mare sau chiar două, le tăiem în felii mari dar subțiri și apoi le presăm gros cu zahăr. Pe urmă le ținem acoperite

câtăva vreme. După câteva minute s'a format un sirop fără nici o culoare, care se bea cu lingurița. Această zeamă care, care se poate reînoui tot mereu, face foarte bine împotriva tusei nu numai oamenilor mari ci și copiilor.

Gum ne putem scăpa de răceală

Cel mai mare rău este iarna, primăvara și toamna răceala. Aceasta mai ales prin udarea încălțămintelor se capătă. De aceea să faceți următoarea unsoare cu care să ungeți apoi talpa bocancilor sau ghetelor: 4 părți unt de lemn, 16 părți său, 4 părți ulei de terpenia, 8 părți unsoare de porc și 4 părți ceară de stup. Această unsoare se amestecă bine și apoi se unge bine talpa, care nu se mai udă și prin urmare nici nu mai răcim.

Calendarele noastre

au trecut ca pâinea cea bună. Încă înainte de Crăciun ni-s'au gătat toate, nerămânându-ne decât atâtea câte să trimitem cititorilor noștri cinstiți.

În ziua de 31 Decembrie am trimis cele din urmă calendare pe cari le-am avut, așa că toți cetitorii buni platnici au primit câte un calendar, plătiind dela noi și spese postale (2 lei 50 bani de bucată). Dacă cineva nu le-a primit nu e din vina noastră, ci din a acelor cari le-au furat. Că tot mereu observăm, cât de lăcomose sunt calendarele noastre, furându ni se din pachete câte un exemplar-două. Iar, ca să le trimitem recomandat, nu putem, că ne-ar costa 10 lei și 50 bani exemplarul.

Noi am spus mai de multe ori în gazeta că numai acelor le putem trimite calendarul, gratuit, dela cari primim banii cel mult până la 31 Decembrie, că spunea-m: „după 1 Ianuarie 1941 acest favor nu credem că-l putem face, fiindcă până atunci, de regulă, se vând toate calendarele”. Și așa s'a întâmplat.

Așadară nimenea să nu ne bage de vină nouă, ci lui însuși, fiindcă a întârziat cu plata abonamentului.

Cine și-a uitat la Redacție un pachetel? Cineva și-a uitat înainte de Crăciun un pachetel conținând următoarele trei cărți: 1. P. Martin de Cochem: Sfânta Liturghie. 2. Sf. Anton M. de Liguori: Școala iubirii lui Hristos și 3. Sfânta Tereza egiptă IV. Pachetelul se află la Redacție și se poate ridica oricând.

5672 Bucur Ilie Mai restăți pe 1940 Lei 12.

6191 Dragomir Ioan. Nu vă sistăm încă gazeta, mai aveți dreptul 1/2 an.

2061 Neamț Ioan. Mai restăți pe anul 1940 Lei 104.

4728 Ioan Coman. Sunteți achitat și pe 1941.

5101 Iudita Pădurean. Ați achitat și pe 1941.

3829 Petru Vinolea. Ați achitat pe 1940.

Biserica gr-cat. Ighiu. Banii trimiși în 10 Dec. 1940 i-am primit. Calendar gratuit însă nu trimitem celor abonați la comisionari cari platesc 100 lei la an. Cred că ați cuit într'unul din numeri trecuți condițiile în cari se trimite. Și de aiciți nici nu mai avem nici un calendar.

Chităm cu mulțumită următoarele sume: D. Covoran 3478 Lei 150, Peterleccas F. 4893 Lei 150, Stan I. 5264 Lei 75, Mărginean A. 3746 Lei 150, Ișfan P. 6145 Lei 284, T. Craiovan 1989 Lei 150, Gh. Liscandrou 5151 Lei 150, Gh. Iancu 6115 Lei 150, Ghejan V. 4281 Lei 150, Libr. Universală C. 166 Lei 80, I. Carnu 3575 Lei 150, V. Bumba 522 Lei 150, D. Domisică 5701 Lei 150, A. Gheorghe 5208 Lei 260, Țara Oltului 7102 Lei 150, N.

Tipografia Seminarului Blaj

Ticaciu C. 183 Lei 600, M. Șuteu 5639 Lei 150, Sania M. 4639 Lei 150, I. Georgeacu 3937 Lei 180, Tălan L. 3291 Lei 150, T. Haiduc 7088 Lei 150, A. Cămpăan 574 Lei 190, Șuteu N. 5787 Lei 150, Corja T. 5746 Lei 304, Bereș I. 2691 Lei 150, Sora N. 267 Lei 150, T. Cioba, 4568 Lei 150, Brad Șt. 4839 Lei 182, Tr. Coanța 172 Lei 700, I. Muraian 6524 Lei 150, I. Faroga 1699 Lei 300, E. Circa 688 Lei 150, I. Miclău și Gh. Raica 591 și 5912 Lei 300, R. Brustur 74 Lei 150, Rusu J. 2336 Lei 150, Sabău 3092 Lei 150, M. Medola 603 Lei 150 pe 1940 Dr. E. Lanpetrean 3210 Lei 150, Of par. Vălișoara 520 Lei 300, Bucur S. 6002 Lei 300, Anton M. Anti 6350 Lei 150 Pascu E. 5581 Lei 100, Lungoea P. 6447 Lei 150, Dancea 1117 Lei 150, C. Dr. Pop 6644 Lei 147, Felde Stănescu 7110 Lei 182, Agrijan G. 6674 Lei 150, Mic J. 6559 Lei 150, Părăian I. 5641 Lei 150, Socol N. 193 Lei 150, Lengher L. 6112 Lei 150, N. Bălăceanu 144 Eei 300, T. Gheorghiu 6325 Lei 150, Biserica gr-cat. Ighiu Lei 200, Șarca P. 7111 Lei 60, Plot. Păculea 280 Lei 150, Stanciu G. 441 Lei 150, P. Țiți 4169 Lei 150 Covan D. 5902 Lei 150, Sanda I. 5516 Lei 150, Lung T. 4146 Lei 150, Ciurariu N. 5661 Lei 150, E. Sasu 3 Lei 150, D. Muntean 440 Lei 150, Bulai I. 4651 Lei 150, I. Joica 523 Lei 150, R. Cucerzan 1749 Lei 150, Banc I. 4855 Lei 32, Ciungan I. 245 Lei 150.

A Scuiu Nr. 7064. Banii cari scrieți că i-ați trimis în 16 Aug. 1940 cu recipisa nr. 42, n'au sosit la noi. Deci vă rugăm să reclamați la postă. Cei 150 Lei trimiși în 21 Dec. 1940 i-am primit.

Victor M. Knale preot ev. lut. 6247. Banii cari am primit și introdus pe anii 1939 Lei 50, 1940 Lei 100 și pe 1941 Lei 100. Când v'am anunțat că restanța este, a fost o greșală la introducere. Vă rugăm să ne iertați.

Dlul Bud Gheorghe Aninoasa. Abonatul Macave Alexandru, pe care D. Voastre ni l-ați recomandat, a refuzat gazeta. Care este cauza? Binevoiiți a ne scrie. Nr. 84 Ot. Parohial Șeulia.

Suma de Lei 750 primită am repartizat-o în felul următor: pe 1935 Lei 150, 1936 Lei 150, 1937 Lei 150, 1938 Lei 150, 1939 Lei 150 Total 750 Lei. Din greșală nu vi-s'a trecut restanța pe 1940, de Lei 150, pe care vă rugăm să ne o trimiteți.

LOCURI DE CASA

Bune și ieftine de vânzare

Informațiuni la
CAMERA AGRICOLĂ, BLAJ

1-1 (1-941)

Sosirea și plecarea trenurilor

Începând cu 1 Ian. 1941 până la alt ordin

Spre București

Felul și Nr. trenului	So-sește	O-prește	Pleacă	De unde? până unde?
Personal 3122	0.12	6	0.18	Tunel-Buc.
Accelerat 202	2.46	3	2.49	Arad-Buc.
Personal 3160	4.28	6	4.34	Tunel-Buc.
Personal 3132	10.20	6	10.26	Arad-Buc.
Accelerat 302	13.17	1	13.18	Tunel-Buc.

Spre Toluș

Felul și Nr. trenului	So-sește	O-prește	Pleacă	De unde? până unde?
Accelerat 201	4.52	2	4.54	Buc-Arad
Personal 3043	4.57	7	5.04	Buc-Tunel
Personal 3077	9.45	7	9.52	Buc.
Accelerat 301	19.33	10	19.43	Buc.
Personal 3145	20.25	7	20.32	Buc-Arad

Spre Coroiu

Dela Coroiu

Felul și Nr. trenului	Pleacă	Felul și Nr. trenului	So-sește
Automotor 3131	5.50	Personal 3136	8.29
Personal 3135	15.60	Automot. 3134	17.01
Automot. 3137	19.40	Automot. 3138	25.57

* Se va pune în circulație cu aviz special.

Citiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI”